

O UHŘÍ A MEDVĚDICI POD PERNŠTEJN

Na kraji lesa kousek od hradu Pernštejn bydlí uhří se ženou a chlapcem. Byl ten uhří sáma chlapík, odvrať sevného, nikdy neresonal, s mil, se se nikoho nebál. Lidé k němu jzdili pro uhlí, i kováři se posřbovali. Uhří byl od jara do simy u milice. Lena mu nosila k domu jidlo. Uhří šel a dostal sek nějaké skaline. My si se uvidel medvėda, a měl pŕiprovený kyj aby se ubraňil, kdyby selma navřocila. Uhří napadlo medvėdici vřit medvėdky jeskyně. Nevėdil jestli je medvėdice je někde blízko. Mohl by je odněst na Pernštejn kraj. Medvėdice se vřatila do jeskyně, poznala se tam někda byl. Dostala se až k chaloupce uhře a tam byl jenom syn, spal na loži. Medvėdice řacala řvat a chlapec se volal Uhří, Uhří... ..

domů, když vešli domů synka nenašli ale krvavé
sopy spasilily. Uhlíř vzal tyč, a běžel k jeskyni,
vorpřahl a jedinou strašnou ránou kyje
skolil medvědice. Ale synka už neochránil.
Ten ležel v mechu rossopán, mřev. Na památku
ažo smutného příběhu. A na pečeti je medvěd
vesoucí dítě.

čezka Camfrlová

ZŠ u kříže Michalkovice 5.B.